

Schuster, el malalt imaginari

La sensació que Schuster no tornarà a jugar amb el Barça és generalitzada. El Barça enterrarà el tema el dia que Venables l'encerte i guanye un títol. Aleshores tothom adorarà els nous herois, com quan Schuster, encara «mentalment sa», alçava la copa en la plaça de Sant Jaume.

Sergi Pàmies

L'actual lliga de futbol ha presentat una de les seves novetats més sorprenents: un equip, el F. C. Barcelona, té quatre jugadors estrangers. Un d'ells, **Bernd Schuster**, és considerat boig per la directiva.

La història comença el 7 de maig de 1986 a Sevilla. Es celebra la Final de la Copa d'Europa entre l'Steua de Bucarest (un equip de militars romanesos) i el F. C. Barcelona. Schuster juga malament, sense ganes i és substituït. Quan surt del camp (amb cara de pomes agres) se'n va directament al vestidor, es dutxa i marxa de l'estadi. El Barça perd. L'actitud de l'alemany és molt criticada per socis, directius i premsa esportiva. La derrota distorsiona els fets i responsabilitza Schuster del desastre de Sevilla. El president del Barça, **Josep Lluís Núñez**, declara que Schuster no jugarà mai més amb el Barça.

Des d'aquell moment, la guerra de declaracions va pujant de to. D'entrada, el club fitxa **Mark Hugues**. Després del Mundial de Mèxic, la directiva sorprèn tothom fixant el màxim golejador de la competició: **Gary Lineker**. Paral·lelament, Josep Lluís Núñez presenta un projecte a la Federació Espanyola de Futbol (de la qual és vice-president) perquè s'autoritzin tres estrangers per cada equip. La jugada sembla perfecta: Schuster se n'anirà, La Federació acceptarà el canvi en el nombre d'estrangers i **Terry Venables** podrà comptar amb tres britànics titulars pel primer equip. El problema comença quan la Federació rebutja el projecte i Schuster declara que no se'n va, encara que l'Olimpic de Màrsella estigui disposat a fitxar-lo. Les vacances postposen la solució al problema, però, amb la *rentrée*, el primer equip del Barça es presenta al Camp Nou amb els quatre

estrangers. Cap d'ells no fa declaracions, ni Núñez, ni Venables. Sembla clar que **Archibald** jugarà al Barça Atlètic (amb un contracte milionari, increïble per a un jugador de segona divisió) i el tàndem titular serà el format per Lineker i Hugues. El problema és Schuster.

Els partits de pre-temporada i la victòria del Gamper confirmen que l'alemany no jugarà malgrat que entreni *normalment* amb la resta de la plantilla. El Barça acusa Schuster de provocar l'entitat fent declaracions irresponsables al programa esportiu de **José María García** d'Antena 3. L'amistat del jugador amb el periodista és anterior al desastre de Sevilla i ja havia provocat algun enfrontament entre el club i Schuster. El Barça considera José María García l'enemic públic número u de l'entitat per entendre que falseja premeditadament totes les notícies referides al club. Ni Schuster ni García no s'immuten per la reacció de la directiva i segueixen dialogant quan ho consideren necessari. En un d'aquests diàlegs, Schuster declara que els mateixos que l'havien idolatrat el tracten ara com si fos un munt d'escombraries. Núñez contraataca insinuant que Schuster no sap què es diu i que està una mica tarat. També l'amenaça de treure l'espasa i començar a tallar caps. La insinuació primera es converteix en tàctica i el club presenta un expedient a la Federació Espanyola per donar de baixa Bernd Schuster, al·legant-hi «problemes psíquics» del jugador.

En aquest moment s'inicia la guerra jurídica. Perquè un equip doni de baixa un jugador, s'ha d'acompanyar l'expedient del corresponent certificat mèdic per demostrar, rigorosament, el diagnòstic. Se suposa que els serveis mèdics han redactat aquest certificat, encara que ningú, ni els advocats de Schuster, no l'hagi pogut veure, ni el cap del serveis mèdics del club, **Carles**

Schuster, una actitud tossuda però decidida.

Bestit, hagi fet cap declaració referida al tema.

Els advocats de Schuster, dirigits per **Jacint Soler Padró**, es presenten a la Federació Espanyola per veure l'expedient i conèixer la bogeria del seu client. Un funcionari es nega a donar-los cap mena d'informació i els ordena d'anar-se'n si no volen que els tregui «a patadas». L'actitud del funcionari indigna els advocats, que ho denuncien al programa de García i comencen un atac jurídic contra l'entitat blau-grana. A la Magistratura de Treball presenten una demanda de resolució de contracte per entendre que el club l'ha incomplert prohibint al jugador la pràctica del futbol.

Es sol·licita al Jutjat de Primera Instància la nul·litat de la inscripció de Lineker per considerar que la «baixa» de Schuster es basa en un document fals. També s'estudia la possibilitat de querellar-se contra membres de la directiva per un delictes d'injúries.

El Barça, per la seva banda, presenta demanda de resolució del contracte d'imatge per considerar que l'alemany no ha de cobrar per donar una mala imatge.

En aquests moments, Schuster no juga perquè és boig. Entrena cada dia amb Archibald i s'ho pren amb filosofia confiant plenament en **Jacint Soler Padró** (ex-regidor amb l'alcalde Massó). Mentrestant, el Barça comença la lliga amb dos gols de Lineker que allunyen el problema de l'Estadi. Els socis no obliden el detall de Sevilla. Molts es declaren contraris a la presència de l'alemany. D'altres no ho acaben d'entendre i confien que la directiva trobarà la millor solució al problema. Alguns troben a faltar l'estil de l'alemany, però no gosen dir-ho o es resignen a noves esperances. Els menys apassionats observen com després de la màfia holandesa (**Michels-Cruyff-Neeskens**), va venir l'alemanya (**Lattek-Schuster**), després l'argentina (**Menotti-Maradona**), i ara, l'anglesa (**Venables-Archibald-Hugues-Lineker**) i somien amb un equip d'almogàvers. Mai, però —i això ho sap tothom—, no s'havia arribat a l'extrem de pagar milionades per un jugador de segona divisió i per un altre considerat boig.

El fet que Schuster, de caràcter problemàtic amb el Barça i amb la selecció alemanya, s'enfronti a la directiva amb una actitud tossuda però decidida ha sorprès uns directius acostu-

Schuster, quan encara no era boig.

mats a resoldre les qüestions d'honor a colps de talonari. La guerra jurídica, d'altra banda, allunyarà el problema del terreny de joc, que és on, realment, es va iniciar. Si s'hagués guanyat a Sevilla (de penal injust a l'últim minut, subornant l'àrbitre), es pregunten molts culés, ¿Schuster seria boig? La memòria blau-grana té un passat farcit d'injustícies que el temps i algunes victòries han esborrat de les vitrines del club. **Sotil** va acabar alcoholitzat, després d'un any de banqueta i de promeses que jugaria quan la Federació autoritzés els tres estrangers. Com sempre, el culpable era de fora i vivia a Madrid. **Simonsen** va desaparèixer amb la mateixa modèstia amb què va fer vibrar el Camp Nou. **Neeskens, Cruyff, Maradona...** noms que no sempre van buscar el conflicte, però van topar amb el poder d'una directiva que actuava tan capriciosament com ho ha fet Schuster.

La sensació que Schuster no tornarà a jugar amb el Barça és generalitzada. Els advocats decidiran si té raó o no, quina és la infracció i el grau d'insensatesa de l'acusat. El Barça enterarà el tema el dia que l'equip de Venerables l'encerti i l'endeveni guanyant un títol. Aleshores, s'aclamarà els herois, com ho van fer milers de barcelonistes a la plaça Sant Jaume quan Schuster aixecava la copa. O quan al Camp Nou callava per deixar que el millor jugador d'Europa pogués llançar una falta. És clar que, aleshores, Schuster no era boig. □

URBANITZAR LES URQUES

L'última possibilitat

La construcció d'un complex urbanístic a Calp, en forma de port esportiu, pot arredonar la degradació de les platges que ja afecta aquest poble de la Marina.

Pere Tur

Calp és un poble mariner i turístic de la Marina Baixa, sota la grandiosa ombra del penyal d'Ifac i que en el seu temps devia ser una meravella. Els majors encara el recorden com un poble blanc, tranquil, decorat pel contrast del blau del mar. Urbanísticament, l'han fet malbé, amb grans edificis vora la mar, amb colors foscos i inadequats i carrers i carreteres pertot arreu sense cap ordenació.

Ara volen construir un nou port esportiu en el lloc conegut per platja de les Urques, un port que se suma als nombrosos ports existents en la zona: en una longitud de 10 km ens trobem amb el port esportiu de Moraira, el de les Bassetes, el club nàutic Port Blanc i el de Campomanes. Aquest que volen fer, el volen construir molt a prop del de Campomanes: a uns 500 metres encara té a la venda molts amarratges; com també el club nàutic de Calp, situat a l'altre costat de la bella badia calpina. Als interessats en la construcció del port no els preocupa el port en si, sinó les 2,39 Ha en les quals es pretén construir un apart-hotel, 143 apartaments, 53 locals comercials, 500 aparcaments, etc., que és el que deixarà diners als promotors —calculen que uns 10.000 milions—.

La construcció d'aquest complex urbanístic s'afegeix a un ja deteriorat paisatge en procés irreversible, i que, segons diuen els mariners de la comarca, destruirà tota la platja calpina, ja que recorden com canviaren els corrents marins i desaparegueren moltes platges arran de la construcció del moll pesquer.

El poble de Calp s'oposa al projecte que duu una empresa anglo-holandesa, encara que el representant legal de cara a la Conselleria és l'empresa benissenca VAPF, S.A. Entre maig i juny es va fer una carretera vora la mar per tal de permetre l'entrada i l'accés de maquinària al lloc, encara que les obres s'han aturat.

Hi ha, d'altra banda, un moviment en defensa de la platja de les Urques i contra qualsevol especulació, siga quin siga el lloc, sorgit de sobte davant l'inici de les obres el projecte de

les quals era desconegut pels calpins, però no per l'ajuntament, que ho sabia des de set anys abans. El poble s'ha sentit ofès per no haver-ne estat informat i els calpins es queixen que les decisions que els afecten més directament i que el poble hauria de prendre (Ifac, Urques, etc.), estan prenent-les la Conselleria, la Xefatura de Costes, etc. L'ajuntament diu que no és competència seua i els calpins volen el suport d'aquest a fi de negociar amb l'administració valenciana.

De moment, el Col·lectiu en defensa de les Urques ha recollit més de 3.000 firmes contra la construcció del port i Joan Olmos va dir a la comissió que va anar a la Conselleria d'Obres Públiques que encara es pot parilitzar.

El propassat 20 de juliol hi hagué una assemblea popular a la qual acudiren 600 veïns de Calp. En aquesta assemblea s'informà de les gestions realitzades per la comissió de defensa de les Urques.

Entre els punts pel quals la Comissió es nega a la construcció del port de les Urques, hi ha els següents:

— Construcció innecessària per raó de la quantitat de ports existents.

— La platja de les Urques és l'única verge que resta al poble de Calp i els calpins del futur també tenen dret a conèixer una platja en estat verge i no tenen per què anar a un altre poble per veure'n.

— No hi ha una visió clara sobre els accessos, cosa que significa que hi haurà expropiacions i encara més destrucció.

— Construir el port significa una despesa addicional d'aigua quan el mateix poble de Calp ja en pateix una gran necessitat.

— No hi ha un estudi seriós sobre les repercussions que tindrà la construcció en l'ecosistema de la zona.

— En la documentació consultada s'observen irregularitats: caducitat de llicència, etc...

Davant de tot això, l'alcalde ha fet unes declaracions al diari *Información* d'Alacant, en les quals amonestava el poble de les greus conseqüències que la no-construcció podria suposar. □